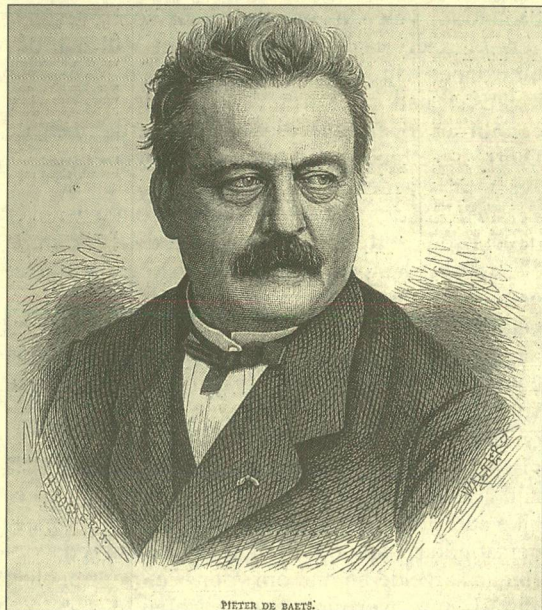

BAETS, Pieter de (Gent 12 februari 1825 – Gent 1 november 1875).

Was de zoon van een bloempelder in Meulestede (Gentse buitenwijk), deed zijn humaniora aan het Sint-Barbaracollege en studeerde rechten aan de Gentse Rijksuniversiteit. Op 16 september 1850 werd hij ingeschreven als advocaat bij het hof van beroep te Gent.

De Baets vlotte pen en zijn politieke interesse vielen reeds in zijn studentenjaren op. Een democratische en Vlaamsgezinde overtuiging kenmerkten zijn actie in het **Vlaamsch Gezelschap** en zijn artikelen voor *Den Vaderlander*. Ook in het **Willemsfonds**, **De Tael is gan(t)sch het Volk**, het **Leesmuseum**, het **Vlaamsch Verbond** en in het **Davidfonds** behoorde hij bij de stichters of leden van het eerste uur. Zijn optreden in deze Vlaamsgezinde kringen was kenmerkend voor de **flaminganten** uit de lagere kringen der burgerij. Het doel was de exclusieve politieke macht van de Franssprekende elite te doorbreken. De Baets was een van de zeer zeldzame Gentse advocaten die sinds 1830 voor het assisenhof wel eens in het Nederlands pleitten (gerecht).

Aanvankelijk koos hij niet duidelijk voor een partij, maar vanaf zijn eerste mandaat als gemeenteraads-

De democraat en flamingant Pieter de Baets, katholiek Kamerlid en een van de weinige Gentse advocaten die occasioneel in het Nederlands pleitte, afgebeeld in de Belgische Illustratie van August Snieiders (december 1875). (AMVC)

lid in 1854 (tot 1857) ging hij toch steeds meer in de katholieke groep op. Op de katholieke lijst deed hij op 11 juni 1861 zijn intrede in de Kamer (tot 1866 en opnieuw van 1870 tot 1875). Reeds tijdens zijn eerste parlementaire periode deed hij zich kennen door zijn ijver voor de Vlaamse problemen, vooral door zijn optreden om inlassing te bekomen van de Vlaamse grieven in het adres op de troonrede. In de tweede periode van zijn parlementaire loopbaan kwamen de levensbeschouwelijke tegenstellingen scherper naar voren, dikwijls ten koste van de Vlaamse problematiek. De Baets speelde een rol in de parlementaire afhandeling van de eerste taalwet in strafzaken (17 augustus 1873), waarbij hij zich tegen het radicalisme van Edward Coremans keerde en zocht naar een politiek haalbare tekst (taalwetgeving).

WERKEN: Verhalen en feuilletons in de *Gazette van Gent* en *De Beurzen-Courant*; – *Considérations sur les octrois communaux*, 1849; – *Discours sur la presse*, 1864.

LITERATUUR: *Annales parlementaires* (1861-1866, 1870-1875); – W. Rogghe, *Gedenkbladen*, 1889; – H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse Gedachte*, III, 1964; – H. Balthazar, 'Baets, Pieter de', in *NBW*, II, 1966; – L. Wils, *Honderd jaar Vlaamse Beweging*, I, 1977; – H. van Goethem, *De taaltoestanden in het Belgisch gerecht 1795-1935* (Verhandelingen van de KAWLSKB, nr. 134, 1990).

HERMAN BALTHAZAR* EN LUC VANDEWEYER